

Nógvir sjúklingar verða sendir til Danmarkar

læknavisindina, at tað er torført hjá læknum at fevna um so nóg.

Tað er sjálvandi greitt, at samvitskan hjá einum lækna sigur: „Ja, eg veit væl, hvat hetta er, men vit hava ikki tann lækna her, sum vit halda, kann gera eitt betri arbeiði.“

Tá vil so ein samvitskufullur lækni siga, at hesin sjúklingurin má sendast víðari til Danmarkar. Har aftrat er tað ein spurningur, hvørji töl ein hevur til at kanna sjúklingarnar við og eisini at brúka í samband við sjálva viðgerðina. Vit kunnu ikki byggja út, soleiðis at vit kunnu nøkta øllan tann tørv, sum teir kunnu í økjum, har tað kanska

búgva 250.000 til 300.000 fólk ella upp til eina mill. Tað er so ógjørlegt. Har mugu vit so vera meira realistiskir?

Fleiri sergreinir og hvar!

— Hvat meinar tú so við realistiskir?

— At vit mugu steðga á og hugsa okkum um, um vit við rimuligheit kunnu fáa fleiri sergreinir í Føroyum — tvs. um vit á tann hátt kunnu gera tænastuna betri og kanska biligari eisini. Tað ivist eg so í, at vit kunnu, um vit skulu arbeiða víðari út frá verandi støðu.

— Meinar tú so at tað er

í lagi, at vit framhaldandi senda 500 ella fleiri sjúklingar av landinum til viðgerðar?

— Kundu vit sloppið undan, so var tað sjálvandi gott, men tað hevur so vist seg, at talið minkaði ikki. Hesi seinastu 10 árin hava vit jú fingið fleiri sergreinir, men talið á sjúklingum, sum eru sendir av landinum, er kortini ikki minkað.

— Kann ein orsök til hetta ikki vera, at tey neyðugu kanningar og viðgerðartólini fylgja ikki við hesum sergreinum?

— Tað kann ein fyrri ein part siga er rætt. Men tað er eisini eitt mark fyrri, hvat ein kann keypa av nýggjum tólum. Hetta er so ikki bert ein peningaspurningur, men tað krevur eisini serútbúgvið starvsfólk til at arbeiða við tólum, tað krevur holi og so rakstrarútreiðslur.

— Er tað ikki eitt ynski m.a. frá starvsfólkunum á Landssjúkrahúsinum at byggja út so mikið, at vit sleppa undan at senda so stórt tal av sjúklingum til Danmarkar hvørt ár?

— Jú tað er uppskot frammi um at fáa fleiri sergreinir, sum kanska kann gera, at færri sjúklingar verða sendir til Danmarkar. Men eg má persónliga siga, at eg ivist í, um vit kunnu koma longri, enn vit eru í dag hesum viðvíkjandi.

— Er tað so, at læknarnir og styrini eru ikki samd um, hvar møguligar nýggjar sergreinar skulu vera í Føroyum?

— Tað er rætt. Annars er at siga at tað er nóg stórri samband millum tær ymsu sergreinirnar í dag enn fyrr. Í samband við at fáa serviðgerð, so er neyðugt við stórri samarbeiði millum lækna. Henda áskoðan ella henda sannroynd verður so lögð sum grund fyrri, at fleiri sergreinir koma á Landssjúkrahúsi og ikki á tey smærri sjúkrahúsin.

Hinvegin verður tað so sagt at fyrri at fáa kvalifiseraðar lækna bæði til Klaksvíkar Sjúkrahús og tað á Tvøroyri, so er neyðugt at hava sergreinir har.

Ortopedkirurgi á Landssjúkrahúsinum

— Hvat heldur tú um tað?

— Eg vil gjarna biða við at úttala meg, til eg havi tosað við øll sjúkrahústýrini í hesi vikuni.

— Men er tað so neyðugt við fleiri sergreinum í Klaksvík og á Tvøroyri?

— Tað stendur í sjúkrahúslógini, at tað skulu vera kirurgi- og medisinsgreinir á Klaksvíkar Sjúkrahúsi. So er tað spurningurin, um ortopedkirurgin eisini skal vera í Klaksvík, og tað er jú tað, sum tvídráttur er um. Í

dag fer arbeiði innan hesa grein fram bæði í Klaksvík og í Havn, men tá tosað verður um at fáa sergreinina á eitt sjúkrahús, so verður her meira hugsað um stórri arbeiði, so sum at skifta mjadnar út. Tað kann so ikki fara fram í Havn í dag.

— Men nú verður frá avisari síðu lagt upp til at hava hesa sergreinina, ortopedkirurgi í Klaksvík. Er hetta rætt?

— Sjálvur haldi eg, at henda sergrein skuldi verið á Landssjúkrahúsinum. Tað er rætt, at tað hevur verið ført fram, at nakað av tí arbeiði, sum ein ortopedkirurgur skal gera, er nakað, sum ikki er akut, nakað, sum sjúklingurin kann biða við. Men tá so verður farið í gongd við stórri skurðir, t.d. at skifta liðir út, eru hetta skurðviðgerðir, sum taka langa tíð og viðgerðir, sum mugu fara fram í samstarvi við röntgenlækna, narkosulækna og aðrar lækna.

— Hava tit so havt vansar av tí, at ortopedkirurgin í dag liggur í Klaksvík?

— Vit hava so konsulenttænastu í röntgen 14. hvønn dag.

Tianverri hava vit bert ein narkosulækna, hóast vit hava lýst eftir einum aftrat. Hetta verður so lýst aftur í næsta mánað. Ti er tað ikki gjørlegt hjá narkosulæknanum at ferð

ast so ofta ímillum sjúkrahúsin.

Politikkur upp

— Men tú heldur, at tað er rætt at hava hesa sergreinina í Havn.

— Ja, eg meini, at ortopedkirurgin eigur at liggja í Havn. Eg haldi, at tað er nokk tann ringasta sergreinin ein kann leggja út til eitt minni sjúkrahús, sum ikki hevur teir fasilitetirnar aftrat, ið eru neyðugir.

— Tað er ikki ein spurningur, um lækna er kvalifiseraðir ella ikki, tað er heldur ikki ein spurningur, hvar sergreinin er, men henda sergreinin má hava so nóg samband við aðrar sergreinir sum gjørlegt.

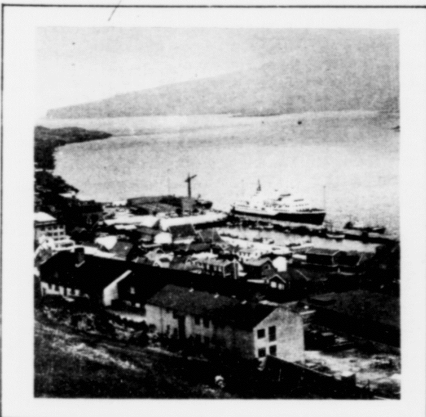
— Er tað komið politikkur upp í kjakið um utbygging av sjúkrahúsvirkinum?

— Ja, tað hevur longu vist seg, tí tá figgjarlógin var til fyrstu viðgerð á tingi, var nóg tosað um sjúkrahúsmál. So tað er tað eingin ivi um.

Útbúgvingin

— So er tað spurningurin um utbyggingina av læknum. Tað verður sagt at lækka vit stöðid á Landssjúkrahúsinum, so verður helst trupult at fáa fleiri føroyingar heim at

Framhald á síðu 22

Sjúkrahúsið í Suðri